

ченого у бізнес капіталу (5,0), можливість доступу до необхідних для бізнесу економічних ресурсів (4,6), забезпеченість фінансово-господарської діяльності засобами праці (4,1).

За результатами проведеного експертного опитування керівників та провідних фахівців ІТ-компаній західних областей України можна зробити висновок, що максимально негативний вплив на економічну безпеку господарської діяльності у сфері інформаційно-комунікаційних технологій здійснює недостатня розвиненість ринкової інфраструктури та недоступність її об'єктів [3, с. 289-290]. Виходячи з чинників макроекономічного середовища, які найслабше впливають на економічну безпеку господарської діяльності у сфері інформаційно-комунікаційних технологій, можна констатувати, що для ринку не є характерними такі недоліки як тінізація та монополізація галузі [4, с. 249-252]. Це доволі суттєва особливість вітчизняної сфери ІТ-технологій, оскільки для інших ринків саме ці чинники мають особливо суттєвий негативний вплив на стан безпеки господарювання.

На нашу думку, виділення експертами як найбільш негативного чинника виробничого забезпечення сформованість системи комунікації зі споживачами та контрагентами обумовлено недостатньою кількістю зусиль, що докладаються підприємствами для розвитку діяльності спрямованої на інформування, переконання, нагадування споживачам та ринку в цілому про свої послуги та конкурентні переваги. На наш погляд та на думку інших дослідників, органам державного управління необхідно активніше здійснювати діяльність, спрямовану на пошук та підтримку вітчизняних стартапів, а також об'єднать розробників програмного та апаратного забезпечення для спільного втілення важливих для держави та суспільства ІТ-проектів [5, с. 356-358], формування людського капіталу для впровадження та виходу на світовий ринок інформаційно-комунікаційних технологій, відкриття національних кредитних ліній та фондів, які акумулюватимуть кошти для підтримки перспективних проектів у сфері інформаційно-комунікаційних технологій, а також здійснюють постійний моніторинг ІТ-кластерів відносно виявлення перспективних проектів та підтримки їх необхідними обсягами інвестицій.

Перелік посилань:

1. Єсімов С. С. Використання інформаційних технологій як предмет адміністративно-правового регулювання / С. С. Єсімов // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки. – 2015. – № 827. – С. 24-29.
2. Плескач В. Л. Формування ринку інформаційних послуг в Україні : автореф. дис. ... д-ра екон. наук / В. Л. Плескач ; Н.-д. фін. ін-т при М-ві фінансів України. – К., 2006. – 36 с.
3. Сарасва І. М. Вплив розвитку сектору інформаційних технологій на трансформаційні зрушення в економіці України / І. М. Сарасва, Н. І. Носова // Економічні інновації – Одеса : ППРЕД НАН України. – 2011. – Вип. 43. – С. 285-292.
4. Шевченко Л. С. Економічна безпека держави: сутність та напрями формування / Л. С. Шевченко, О. А. Гриценко, С. М. Макуха. – Х. : Право, 2009. – 312 с.
5. Мунтіян В. І. Економічна безпека держави: стратегія, енергетика, інформаційні технології / В. І. Мунтіян, О. В. Прокопенко, М. М. Петрушенко. – К. : Видавництво «ТОВ «Юрка Любченка», 2014. – 468 с.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Г.Л. Вербицька, к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

У сучасному світі підприємства працюють у жорсткому глобальному конкурентному просторі. Для стабільного розвитку підприємству необхідно постійно розвиватися, швидко підстроюватися під умови довкілля, що змінюються, пропонуючи на ринку сучасний, якісний, задовольняючий споживача товар. Постійний розвиток організації вимагає регулярних інвестицій в основні засоби, науково-технічні розробки і на інші цілі, спрямовані на отримання позитивного ефекту. Для залучення як вітчизняних, так і іноземних інвестицій підприємству необхідно стежити за інвестиційною привабливістю. Забезпечення інвестиційної привабливості українських підприємств є стратегічним завданням їх розвитку та інтеграції у світовий економічний простір, що потребує досягнення Україною статусу інвестиційно-привабливої країни.

Інвестиційна привабливість підприємства – це його інтегральна характеристика як об'єкта потенційного інвестування з погляду його наявного стану, можливостей розвитку, обсягів і перспектив отримання і розподілу прибутку, ліквідності, платоспроможності, фінансової стійкості підприємства, його ділової активності та рентабельності. Вона поєднує у собі дані про ступінь очікуваної доходності, ризикованості та ліквідності потенційного капіталовкладення [3].

Фактори, що впливають на інвестиційну привабливість підприємства, можна умовно розділити на дві групи: зовнішні і внутрішні [1]. Зовнішні фактори – це фактори, які не залежать від результатів господарської діяльності підприємства. До цих факторів належать: інвестиційна привабливість території, яка включає в себе такі параметри: політична, економічна ситуація в країні, регіоні, досконалість законодавчої та судової влади, рівень корупції в регіоні, розвиненість інфраструктури, людський потенціал території; поточний розвиток галузі; динаміку і структуру інвестицій у галузь; стадію розвитку галузі.

До внутрішніх факторів належать фактори, які залежать безпосередньо від результату господарської діяльності підприємства. Тому саме внутрішні фактори є основним важелем впливу на інвестиційну привабливість підприємства. Детально розглянемо внутрішні фактори: фінансовий стан підприємства, що оцінюється на основі таких показників: коефіцієнта співвідношення позикових і власних коштів коефіцієнта поточної ліквідності коефіцієнта оборотності активів рентабельності продажів за чистим прибутком рентабельності власного капіталу за чистим прибутком; організаційна структура управління компанією: частка міноритарних акціонерів у структурі власників компанії, ступінь впливу держави на компанію, ступінь розкриття фінансової та управлінської інформації, частка чистого прибутку, що виплачується компанією за останні роки; ступінь інноваційності продукції компанії; стабільність генерування грошового потоку; рівень диверсифікації продукції компанії.

Ступінь інвестиційної привабливості підприємств є індикатором, який дозволяє зробити висновки потенційним інвесторам про необхідність і доцільність вкладення фінансових засобів саме в даний об'єкт. Оскільки економіка нашої країни функціонує в умовах суттєвого дефіциту власних грошових коштів, існує потреба в залученні прямих іноземних інвестицій. Залучення іноземних інвестицій в національну економіку дозволить Україні вийти на новий рівень розвитку, а саме: залучити новітні технології, які сприяють підвищенню конкурентоспроможності національного виробництва на світових ринках, забезпечити високий рівень якості продукції, знизити рівень безробіття шляхом створення додаткових робочих місць.

Обсяг залучених прямих іноземних інвестицій в економіку України на кінець 2016 р. становив 3130 млн. дол. США, тоді як в 2012 р. – 8401 млн. дол. [2]. Така ситуація обумовлена різким загостренням українсько-російських відносин, насамперед у військово-політичній площині, та нестабільною економічною ситуацією, що проявляється у девальвації національної валюти, зростанні інфляції, зниженні купівельної спроможності підприємств і населення з відповідним зменшенням попиту на товари та послуги тощо.

Підвищення інвестиційної привабливості підприємств може бути досягнуто лише після визначення та оцінки усіх факторів впливу на інвестиційну привабливість підприємства, як зовнішніх – на рівні держави, регіону та галузі, так і внутрішніх – на рівні самого підприємства. Тільки сукупність зусиль держави та підприємств на різних щаблях формування інвестиційної привабливості дозволить українській економіці вирішити низку наявних проблем пов'язаних з поліпшенням інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств і створювати сприятливі умови щодо залучення необхідного обсягу коштів для ефективного проведення реформ та забезпечення прибуткової діяльності суб'єктів господарювання.

Перелік посилань:

1. Гунько В. І. Фактори та показники формування інвестиційної привабливості підприємств / В. І. Гунько // *Фінансовий простір*. – 2013. – № 1. – С. 84-89.
2. Прямые иностранные инвестиции (Украина) // *Финансовый портал Минфин [Электронный ресурс]*. – Режим доступа : <http://index.minfin.com.ua/index/fdi/>.
3. Шапошнікова О. М. Інвестиційна привабливість суб'єктів господарювання в сучасних умовах розвитку економіки / О. М. Шапошнікова, Л. Ю. Козуб // *Науковий вісник НЛТУ України*. – 2013. – Вип. 23.15. – С. 278-282.

ПІЛЬГОВА СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ЯК ЧИННИК ПРИСКОРЕНОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

*М.І. Вижлюк, к.е.н., доцент
ПВНЗ «Європейський університет», Львівська філія*

Податкове стимулювання є одним із найпоширеніших у світовій практиці напрямів державного регулювання інноваційної діяльності. За формою впливу на інноваційну діяльність податкове стимулювання належить до непрямих методів державного управління, а його сутність полягає у